

Na osnovu člana V. tačka 3. d) Ustava Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, na 144. sjednici održanoj 10. jula 2002. godine, donijelo je

ODLUKU

O RATIFIKACIJI SPORAZUMA IZMEĐU VLADE BOSNE I HERCEGOVINE I VLADE SAVEZNE REPUBLIKE NJEMAČKE O MEĐUNARODNOM CESTOVNOM PRIJEVOZU PUTNIKA I TERETA

Član 1.

Ratifikuje se Sporazum između Vlade Bosne i Hercegovine i Vlade Savezne Republike Njemačke o međunarodnom cestovnom prijevozu putnika i tereta, potpisan u Berlinu, 18. oktobra 2001. godine, na bosanskom, hrvatskom, srpskom, njemačkom i engleskom jeziku, po dobijenoj saglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine na osnovu Odluke PS BiH broj 57/02 od 25. juna 2002. godine.

Član 2.

Tekst Sporazuma glasi

SPORAZUM

IZMEĐU VLADE BOSNE I HERCEGOVINE I VLADE SAVEZNE REPUBLIKE NJEMAČKE O MEĐUNARODNOM CESTOVNOM PRIJEVOZU PUTNIKA I TERETA

Vlada Bosne i Hercegovine
i
Vlada Savezne Republike Njemačke

u želji da reguliraju i unaprijeđuju međunarodni cestovni prijevoz putnika i tereta

dogovorili su se sljedeće:

Član 1.

Ovaj sporazum regulira na osnovu zakonodavstva svake ugovorne strane prijevoz putnika i tereta u međunarodnom cestovnom prijevozu između Bosne i Hercegovine i Savezne Republike Njemačke, kao i u tranzitu kroz ove države od strane prijevoznika koji su ovlašteni za obavljanje ovih prijevoza na teritoriji njihove države.

Odjeljak 1. Prijevoz putnika

Član 2.

(1) Prijevoz putnika u smislu ovog sporazuma je prijevoz putnika i njihovog prtljaga autobusima, na vlastiti račun ili na račun trećih osoba i također putničkim motornim vozilima na račun trećih osoba (npr. taxi i unajmljenim vozilima). Ovo vrijedi također za prazne vožnje u vezi sa ovim prijevoznim uslugama.

(2) Pod autobusima se podrazumijevaju motorna vozila koja su po konstrukciji i opremi podesna i namijenjena za prijevoz više od devet osoba (uključujući vozača). Pod putničkim motornim vozilima podrazumijevaju se motorna vozila koja su po svojoj konstrukciji i opremi podesna i namijenjena za prijevoz ne više od devet osoba (uključujući vozača).

Član 3.

(1) Linijski prijevoz je redovni prijevoz putnika na nekoj određenoj relaciji, prema unaprijed utvrđenim i objavljenim voznim redovima, naknadama za prijevoz i uvjetima prijevoza, kod kojih putnici mogu ulaziti i izlaziti na prethodno utvrđenim stajalištima. Ovo vrijedi također i za oblike prijevoza koji se u biti obavljaju kao linijski prijevoz.

(2) Pod linijskim prijevozom u smislu ovog sporazuma podrazumijeva se, neovisno o tome ko određuje odvijanje vožnji, također redovni prijevoz određenih kategorija ljudi bez drugih putnika, ukoliko postoje obilježja linijskog prijevoza prema stavu 1. ovog člana. Ovi prijevozi, a naročito prijevoz radnika do radnog mjesta i natrag do mjesta stanovanja označavaju se kao "posebni oblici linijskog prijevoza".

(3) Za linijski prijevoz u bilateralnom i tranzitnom prometu potrebna je dozvola nadležnih organa obje ugovorne strane. Dozvola se izdaje uz obostranu saglasnost, a prema mjerilima važećeg zakonodavstva dotične ugovorne strane, na osnovi reciprociteta. Dozvola se može izdati na period do pet godina.

(4) Za promjene itinerera, stajališta, redova vožnje, naknada za prijevoz i uslova prijevoza potrebna je prethodna saglasnost nadležnih organa obje ugovorne strane. Isto vrijedi i za ukidanje linija.

(5) Zahtjevi za uvođenje linijskog prijevoza, kao i zahtjevi prema stavu 4. ovog člana podnose se nadležnom organu ugovorne strane na čijoj teritoriji prijevoznik ima sjedište. Zahtjevi se sa mišljenjem ministarstva nadležnog za prijevoz ove ugovorne strane šalju neposredno ministarstvu nadležnom za prijevoz druge ugovorne strane.

(6) Zahtjevi iz stava 5. ovog člana moraju naročito sadržavati slijedeće podatke:

1. ime i prezime ili naziv preduzeća te potpunu adresu prijevoznika;
2. vrstu prijevoza;
3. period za koji se traži dozvola;
4. vremensko razdoblje u kojem se obavljaju vožnje i broj vožnji (npr. dnevno, sedmično);
5. red vožnje;
6. detaljan plan linije (stajališta za ulazak i izlazak putnika / druga stajališta / granični prijelazi);
7. dužina linije u kilometrima: vožnja u odlasku / vožnja u povratku;
8. dužina dnevne dionice vožnje;
9. vremena upravljanja motornim vozilom i odmora vozača;
10. broj sjedišta u autobusima koji se koriste;
11. naknade za prijevoz i uslovi prijevoza (tarife).

Član 4.

(1) Naizmjenični prijevoz je prijevozna usluga kod koje se unaprijed formirane grupe putnika tokom više vožnji u odlasku i povratku prevoze od istog polazišta do istog odredišta. Ove grupe, koje se sastoje od putnika koji su obavili vožnju u odlasku, vraćaju se nekom kasnijom vožnjom na polazište. Pod polazištem i odredištem podrazumijevaju se mjesto gdje putovanje počinje i mjesto u kojem putovanje završava, te mjesta koja se nalaze u krugu od 50 km. Pored prijevozne usluge mora biti uključen i smještaj grupe na odredištu, a po potrebi i tokom putovanja, sa ishranom ili ne. Prva vožnja u povratku i zadnja vožnja u odlasku u nizu naizmjeničnih vožnji moraju biti prazne vožnje.

(2) Na svrstavanje neke prijevozne usluge u naizmjenični prijevoz nema uticaja kad, uz saglasnost nadležnih organa dotične ugovorne strane ili dotičnih ugovornih strana, putnici odstupajući od stava 1. ovog člana, krenu na vožnju u povratku s nekom drugom grupom.

(3) Za naizmjenični prijevoz potrebna je dozvola nadležnog organa druge ugovorne strane. Zahtjevi se podnose nadležnom organu one ugovorne strane na čijoj teritoriji prijevoznik ima sjedište. Zahtjevi sa mišljenjem ministarstva nadležnog za prijevoz ove ugovorne strane šalju se neposredno ministarstvu nadležnom za prijevoz druge ugovorne strane. Oni trebaju stići kod tog ministarstva najmanje 60 dana prije uspostave prijevoza. Ugovorne strane mogu, osobito za naizmjenični prijevoz u tranzitu, dogovoriti neki drugi postupak u okviru Mješovite komisije iz člana 19. ovog sporazuma.

(4) Zahtjevi za izdavanje dozvole za naizmjenični prijevoz iz stava 3. ovog člana moraju, osim podataka iz člana 3. stav 6. ovog sporazuma sadržavati i datume putovanja, broj vožnji i podatke o mjestu i hotelima ili drugim objektima u kojima putnici trebaju biti smješteni za vrijeme boravka te o trajanju boravka.

(5) Načela o postupku izdavanja dozvola kod naizmjeničnog prijevoza, formulari dozvola i nadležni organi će se u slučaju potrebe dogovoriti u okviru Mješovite komisije iz člana 19. ovog sporazuma.

(6) Kod naizmjeničnog prijevoza, u smislu stava 1. ovog člana prijevoznici moraju sa sobom imati popis putnika koji pri ulasku na teritoriju druge ugovorne strane moraju pečatom ovjeriti granični organi ove ugovorne strane.

Član 5.

(1) Povremeni prijevoz je prijevoz koji nije linijski prijevoz u smislu člana 3. stav 1. i također nije naizmjenični prijevoz u smislu člana 4. ovog sporazuma.

(2) Za povremene vožnje u bilateralnom i tranzitnom prijevozu nije potrebna dozvola, ako se radi o:

a) vožnjama koje se obavljaju motornim vozilom koje na cijeloj relaciji prevozi istu grupu putnika i nju vraća na polazište (kružne vožnje sa zatvorenim vratima), ili

b) vožnjama kod kojih se putnici uzimaju za vožnju u odlasku i kod kojih je vožnja u povratku prazna vožnja (prazne povratne vožnje), ili

c) praznim ulaznim vožnjama kako bi se grupa putnika, koju je isti prijevoznik prevezao prema tački b) stava 2. ovog člana ponovo preuzela i vratila na polazište.

(3) Kod povremenih vožnji ne smiju se putem niti ukrcajati niti iskrcavati putnici, osim ako nadležni organ dotične ugovorne strane to dozvoli.

(4) Za povremene vožnje koje nisu u skladu sa odredbama iz stava 2. ovog člana potrebna je u svakom slučaju dozvola nadležnog organa druge ugovorne strane. Zahtjev za izdavanje dozvole podnosi se nadležnom organu one ugovorne strane na čijoj teritoriji je sjedište prijevoznika. Zahtjev se šalje neposredno ministarstvu nadležnom za prijevoz one druge ugovorne strane. Zahtjev treba podnijeti najmanje četiri sedmice prije započinjanja prijevoza.

(5) Zahtjevi prema stavu 4. ovog člana moraju naročito sadržavati slijedeće podatke:

1. ime i prezime ili naziv preduzeća, te potpunu adresu prijevoznika i po potrebi organizatora putovanja koji je dao nalog za prijevoz;

2. svrhu putovanja (opis);

3. naziv države u kojoj se formira grupa putnika;

4. polazište i odredište vožnje i državu porijekla grupe putnika;

5. relaciju vožnje sa graničnim prijelazima;
6. datume vožnje u odlasku i u povratku sa podatkom o tome da li vožnja u odlasku odnosno povratku treba uslijediti kao puna ili prazna vožnja;
7. vremena upravljanja motornim vozilom i odmora vozača;
8. registarske oznake i broj sjedišta u autobusima koji se koriste.

(6) O kontrolnim dokumentima za povremene vožnje, za koje nije potrebna dozvola, i o njihovoj upotrebi dogovara se u Mješovitoj komisiji koja se formira prema članu 19. ovog sporazuma.

Član 6.

(1) Dozvole koje su izdate prema članu 3. stav 3. članu 4. stav 3. članu 5. st. 3. i 4. ovog sporazuma smije koristiti samo onaj prijevoznik kojem se ona izdaje. One se ne smiju niti prenositi na nekog drugog prijevoznika niti koristiti u slučaju povremenog prijevoza - za druga motorna vozila, osim onih koja su navedena u dozvoli. Dozvola ne daje pravo da se prevoze osobe između dva mjesta koja se nalaze na teritoriji druge ugovorne strane (zabrana kabotaže).

(2) U okviru linijskog prijevoza može prijevoznik, kojem je izdata dozvola, angažovati ugovorne prijevoznike koji imaju sjedište na teritoriji jedne od ugovornih strana. Ovi prijevoznici ne moraju biti imenovani u ispravi dozvole, ali moraju sa sobom imati službeni primjerak ove isprave. U okviru kooperacije u linijskom prijevozu, angažovanje ugovornih prijevoznika sa teritorije druge ugovorne strane kooperacioni partneri će rješavati u uzajamnoj saglasnosti.

Odjeljak 2. Prijevoz tereta

Član 7.

Ako član 10. ovog sporazuma ne odredi drukčije prijevoznicima u prijevozu tereta potrebna je za svaki prijevoz između teritorije na kojoj je upotrijebljeno vozilo registrirano i teritorije druge ugovorne strane (bilateralni prijevoz) te u tranzitnom prijevozu kroz teritoriju jedne ugovorne strane dozvola nadležnog organa ove ugovorne strane.

Član 8.

(1) Dozvola se izdaje prijevozniku za jedno određeno motorno vozilo. Ona istovremeno važi za prikolicu ili nasjednu prikolicu koju vuče odobreno motorno vozilo, bez obzira na to gdje je ta prikolica registrirana.

(2) Dozvole se dodjeljuju samo onim prijevoznicima, koji prema zakonima i ostalim propisima ugovorne strane kod koje je motorno vozilo registrirano, smiju prevoziti terete motornim vozilima u međunarodnom cestovnom prijevozu tereta.

(3) Dozvolu smije koristiti samo prijevoznik kome je ona izdana. Ona se ne smije prenositi sa ovog na nekog drugog prijevoznika.

Član 9.

(1) Dozvola daje pravo na prijevoz u cestovnom prijevozu tereta:

a) između teritorije ugovorne strane kod koje je motorno vozilo registrirano i teritorije druge ugovorne strane, ili obrnuto (bilateralni prijevoz);

b) motornim vozilom koje je registrirano kod jedne ugovorne strane, preko teritorije druge ugovorne strane u neku treću državu, ili obrnuto (tranzitni prijevoz);

c) između teritorije druge ugovorne strane i neke treće države (trilateralni prijevoz), ako se pritom teritorija ugovorne strane, u kojoj je vozilo registrirano, prelazi uobičajenom cestom. Izuzetke od ovoga može utvrditi Mješovita komisija prema članu 19. ovog sporazuma.

(2) Dozvola važi za neograničen broj vožnji za period koji je u njoj određen (vremenska dozvola) ili za jednu vožnju u odlasku i vožnju u povratku u vremenu koje je navedeno u dozvoli (dozvola za vožnju).

(3) Ako neki drugi sporazum ne određuje drukčije prijevoznici jedne ugovorne strane ne smiju prevoziti terete između dva mjesta koja se nalaze na teritoriji druge ugovorne strane (zabrana kabotaže).

(4) Za prijevoz tereta koji se obavlja prema ovom sporazumu potrebni su prijevozni dokumenti koji odgovaraju međunarodnom uobičajenom uzorku (CMR).

Član 10.

Dozvola nije potrebna za prijevoz:

1. predmeta ili materijala koji služe isključivo za reklame ili propagandu ili informiranje (npr. sajamski i izložbeni materijali);
2. aparata i pribora za pozorišne, muzičke, filmske, sportske i cirkuske priredbe te za radijska, filmska ili televizijska snimanja i natrag;
3. oštećenih vozila (povratak);
4. tijela ili pepela preminulih osoba;
5. tereta motornim vozilima čija dozvoljena ukupna težina, zajedno sa ukupnom težinom prikolice, ne prelazi 6 tona, ili njihov dozvoljeni korisni teret, zajedno sa dozvoljenom težinom tereta prikolice, ne prelazi 3,5 tone;
6. lijekova, medicinskih aparata i opreme kao i drugih vrsta tereta namijenjenih za pružanje pomoći u hitnim slučajevima, naročito kod prirodnih katastrofa (humani- tarne pomoći);
7. živih životinja;
8. selidbenih stvari (tereta za domaćinstvo);
9. poštanskih pošiljaka;
10. umjetničkih predmeta i umjetničkih djela;
11. prtljaga u prikolicama motornih vozila, u kojima se regularno prevoze putnici.

(2) Dozvola nije potrebna niti za prazne vožnje koje su u vezi sa naprijed navedenim prijevozima, kao ni za dovoženje motornih vozila (autobusa, kamiona sa ili bez prikolice) na vlastitim točkovima.

(3) Mješovita komisija iz člana 19. ovog sporazuma može još neke prijevoze izuzeti od obaveze izdavanja dozvola.

Član 11.

(1) Ugovorne strane se obavezuju, da na vozila koja su registrirana na teritoriji druge ugovorne strane, neće primjenjivati nepovoljnija pravila u pogledu maksimalno dozvoljenih težina i dimenzija, nego što primjenjuju na vozila registrirana na svojoj teritoriji.

(2) Ako težina ili dimenzije vozila ili tereta prekoračuju granične vrijednosti dozvoljene na teritoriji druge ugovorne strane ili ako kod prijevoza opasnog tereta unutrašnji državni propisi to propisuju, potrebna je iznimna dozvola nadležnog organa ove ugovorne strane. Pri tome se mogu propisati neka prijevozna ograničenja ili određene ceste.

Član 12.

(1) Dozvole potrebne za prijevoznike iz Bosne i Hercegovine izdaje Savezno ministarstvo za saobraćaj, građevinske i stambene poslove Savezne Republike Njemačke, a izručuje ih Ministarstvo civilnih poslova i komunikacija Bosne i Hercegovine ili organi koje je ono ovlastilo.

(2) Dozvole potrebne za prijevoznike iz Savezne Republike Njemačke izdaje Ministarstvo civilnih poslova i komunikacija Bosne i Hercegovine, a izručuje ih Savezno ministarstvo za saobraćaj, građevinske i stambene poslove Savezne Republike Njemačke ili organi koje je ono ovlastilo.

Član 13.

(1) Mješovita komisija formirana prema članu 19. ovog sporazuma uzimajući u obzir vanjsku trgovinu i tranzitni prijevoz, utvrđuje potreban broj dozvola koje godišnje stoje na raspolaganju svakoj ugovornoj strani.

(2) Dogovoreni broj dozvola se može u slučaju potrebe izmijeniti prema mjerilu člana 19. ovog sporazuma.

(3) Sadržaj i oblik dozvola utvrđuje Mješovita komisija formirana prema članu 19. ovog sporazuma.

Odjeljak 3. Opće odredbe

Član 14.

Dozvole, kontrolni dokumenti ili drugi prijevozni dokumenti, koji su potrebni prema ovom sporazumu, trebaju se za vrijeme svih vožnji reguliranih ovim sporazumom nalaziti u vozilu, a na zahtjev treba ih pokazati predstavnicima nadležnih kontrolnih organa i uručiti im radi provjere. Kontrolne dokumente treba potpuno popuniti prije početka vožnje.

Član 15.

Kod obavljanja prijevoza i praznih vožnji na osnovu ovog sporazuma, svaka ugovorna strana je oslobođena otpremne takse i uvozne dažbine, kao i obaveze posjedovanja dozvole za uvoz slijedećih tereta, na teritoriji druge ugovorne strane:

a) Goriva u glavnim rezervoarima predviđenim za dotični model motornog vozila koji su tehnički i po konstrukciji povezani sa uređajem za gorivo, te u rezervoarima za gorivo za rashladne uređaje ili druge uređaje na teretnim motornim vozilima ili specijalnim kontejnerima. Eventualna ograničenja u pogledu količine proizilaze iz važećih zakonskih propisa na teritoriji dotične ugovorne strane;

b) Maziva koja se nalaze u motornom vozilu i koja odgovaraju normalnoj potrebi za pogon tokom prijevoza;

c) Rezervnih dijelova i alata za opravljavanje motornog vozila kojim se obavlja međunarodni prijevoz; neupotrebljeni rezervni dijelovi, kao i zamijenjeni stari dijelovi moraju se ponovo izvesti, uništiti ili se s njima treba postupiti prema odredbama koje vrijede na teritoriji dotične ugovorne strane.

Član 16.

(1) Prijevoznici svake ugovorne strane dužni su pridržavati se odredaba zakona o prometu, prijevozu i motornim vozilima koje vrijede na teritoriji druge ugovorne strane, kao i dotičnih važećih carinskih odredbi.

(2) Kod teških ili ponovljenih prekršaja koje počini prijevoznik ili njegovo vozno osoblje protiv pravnih propisa koji važe na teritoriji druge ugovorne strane ili odredbi ovog sporazuma, mogu nadležni organi ugovorne strane na čijoj je teritoriji motorno vozilo registrirano, na molbu nadležnog organa ugovorne strane na čijoj teritoriji je počinjen prekršaj, poduzeti jednu od slijedećih mjera:

a) poziv odgovornom prijevozniku da se pridržava važećih propisa (opomena);

b) privremeno isključenje iz prijevoza;

c) obustavljanje izdavanja dozvola odgovornom prijevozniku ili oduzimanje već izdane dozvole za razdoblje za koje je nadležni organ druge ugovorne strane prijevoznika isključio iz prijevoza.

(3) Mjere iz stava 2. ovog člana može poduzeti neposredno nadležni organ one ugovorne strane na čijoj je teritoriji počinjen prekršaj.

(4) Nadležna ministarstva za prijevoz obje ugovorne strane, međusobno se obavještavaju prema mjerilu člana 17. ovog sporazuma o poduzetim mjerama.

Član 17.

Ukoliko se, na osnovu ovog sporazuma prema zakonodavstvu svake ugovorne strane dojavljuju osobni podaci, važe sljedeće odredbe, uz poštivanje pravnih propisa koji važe za svaku ugovornu stranu:

1. Korišćenje podataka od strane primaoca dopustivo je samo za navedenu svrhu i samo pod uvjetima koje je propisao organ koji vrši dojavu.

2. Na zahtjev, primalac obavještava organ koji vrši dojavu o upotrebi dostavljenih podataka i o rezultatima koji su time postignuti.

3. Osobni podaci se smiju dostavljati samo policijskim, prijevoznim i graničnim organima. Daljnja dojava na druga mjesta smije se vršiti samo uz prethodnu saglasnost organa koji vrši dojavu.

4. Služba koja vrši dojavu je obavezna paziti na ispravnost podataka koje treba dojaviti te na nužnost i razmjernost u vezi sa ciljem koji se želi postići tom dojavom. Pri tome se mora voditi računa o zabranama dojavljivanja koje vrijede prema zakonodavstvu dotične ugovorne strane. Ako se pokaže da su dojavljeni podaci netačni ili podaci koji nisu smjeli biti dojavljeni, o tome treba neodložno obavijestiti primaoca. On je obavezan da poduzme ispravljanje ili uništenje podataka.

5. Osobi o kojoj se radi treba na njen zahtjev pružiti obavijest o podacima koji su dojavljeni o njoj, kao i o predviđenoj svrsi te upotrebe. Obaveza davanja obavještenja ne postoji ukoliko se razmatranjem dođe do procjene, da javni interes da se obavijest ne pruži, preteže nad interesom dotične osobe da dobije tu obavijest. Uostalom se pravo dotične osobe da dobije obavijest o podacima koji postoje o njoj regulira prema zakonodavstvu ugovorne strane na čijoj teritoriji se obavijest traži.

6. Ukoliko zakonodavstvo ugovorne strane u kojoj je služba koja vrši dojavu predviđa posebne rokove brisanja dostavljenih osobnih podataka, služba koja vrši dojavu upozorava primaoca na to. Neovisno o tim rokovima treba izbrisati dostavljene osobne podatke, čim oni više nisu potrebni za svrhu zbog koje su bili dostavljeni.

7. Služba koja javlja i služba koja prima podatke obavezne su vršiti dostavu i prijem osobnih podataka sa odgovarajućom napomenom o tome u spisima.

8. Služba koja javlja i služba koja prima podatke obavezne su djelotvorno štititi dostavljene osobne podatke od neovlašćenog pristupa, neovlašćenog mijenjanja i neovlašćenog objavljivanja.

Član 18.

Ugovorne strane se slažu za prijevoze u smislu člana 1. ovog sporazuma, da će unapređivati upotrebu vozila sa smanjenom emisijom buke i štetnih tvari te vozila sa modernom sigurnosno-tehničkom opremom. Pojediniosti će se utvrditi u okviru Mješovite komisije iz člana 19. ovog sporazuma.

Član 19.

Predstavnici nadležnih ministarstava obje ugovorne strane formiraju Mješovitu komisiju. Ona se sastaje na molbu jedne ugovorne strane, kako bi se osiguralo uredno provođenje ovog sporazuma. Ako je neophodno, Mješovita komisija, uz sudjelovanje drugih nadležnih službi, razrađuje prijedloge za usklađivanje ovog sporazuma sa razvojem prijevoza, kao i sa promijenjenim pravnim propisima.

Član 20.

Nadležna ministarstva za prijevoz ugovornih strana međusobno se obavještavaju o nadležnim organima iz čl. 3., 4., 5., 7., 11., 12. i 16. ovog sporazuma.

Član 21.

Ovaj sporazum nema uticaja na prava i obaveze ugovornih strana iz drugih međunarodnih ugovora, među kojima su i obaveze Savezne Republike Njemačke, koje proizilaze iz njenog članstva u Evropskoj uniji.

Član 22.

(1) Ovaj sporazum se privremeno primjenjuje, u skladu sa unutarnjim pravom ugovornih strana, od dana potpisivanja a stupa na snagu danom kada Vlada Bosne i Hercegovine obavijesti Vladu Savezne Republike Njemačke o ispunjenju unutarnjih uvjeta za njegovo stupanje na snagu. Mjerodavan je dan prijema obavijesti.

Ovaj sporazum ostaje na snazi sve dok ga jedna ugovorna strana diplomatskim putem pismeno ne otkáže. U slučaju otkazivanja sporazum prestaje da važi nakon šest mjeseci od dana kada druga ugovorna strana primi obavijest o otkazivanju.

Član 23.

Stupanjem na snagu ovog sporazuma, prestaje važiti Sporazum između Vlade Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Savezne Republike Njemačke o prekograničnom drumskom saobraćaju putnika i robe od 16. jula 1964. godine, posljednji put izmijenjen sporazumom od 23. jula 1976. godine, u odnosu između Bosne i Hercegovine i Savezne Republike Njemačke.

Potpisano u Berlinu 18. oktobra 2001. godine, u dva originalna primjerka svaki na bosanskom, hrvatskom, srpskom, njemačkom i engleskom jeziku pri čemu je svaki tekst jednako obavezujući. U slučaju različitog tumačenja bosanskog, hrvatskog, srpskog i njemačkog teksta, mjerodavan je engleski tekst.

Za Vladu
Bosne i Hercegovine
dr. **Zlatko Lagumdžija**, s.r.

Za Vladu
Savezne Republike Njemačke
dr. **Gunther Pleuger**, s.r.

Član 3.

Ova odluka bit će objavljena u "Službenom glasniku BiH" na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku i stupa na snagu danom objavljivanja.

Broj 01-1687-4/02
10. juli 2002. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Predsjedništva BiH
Beriz Belkić, s. r.